

Zeemeermin in leeg zwembad

THEATER

Van onze medewerker
Roel Verniers

VORST — Het Brusselse jeugdtheater Bronks opent het seizoen met *De kleine zeemeermin*. Schrijfster Judith Herzberg goot het bekende sprookje van Andersen in een nieuw kleedje, acteurs en muzikanten van De Roovers en Walpurgis trokken het met de nodige zin voor decorum aan. *De kleine zeemeermin* bundelt woord en muziek tot een parel die geregeld schittert in haar schelp.

De bewerking van Herzberg kun je horen als een langgerekt gedicht waarin muziek zich door de woorden naar buiten wringt. Niet omdat Herzberg haar woorden verknipt en verkapt tot er een melodietje klinkt. Wel omdat de golvende aaneenschakeling van die woorden in de taal als vanzelf aan muziek doet denken.

Daarnaast doorspekt Herzberg het overbekende relaas van de wat noodlottige zeemeermin met een rijk gelaagde en heldere beeldspraak. Een plezier om van die tekst muziektheater voor kinderen vanaf acht te maken, denk je.

Sara De Bosschere en Luc Nuyens van De Roovers, Judith Vindevogel en Christel Kessels van Walpurgis en geluidsontwerper Charo Calvo komen in *De kleine zeemeermin* tot een uitgebalanceerd geheel, waarin ze de wisselwerking tussen muziek en tekst aftasten.

Een mooi voorbeeld krijg je als Vindevogel en De Bosschere gelijktijdig en elk met hun instrument aan de slag gaan. Als alter ego van meermin De Bosschere zingt Vindevogel de liederen, terwijl De Bosschere zich buigt over de tekst. Een samenwerking die tot mooie momenten uitgroeit

wanneer beider stemmen overlappen. In gefluister, in geschreeuw. Als het deinen van een branding.

Dat muziek en woord zich uitdrukkelijk met elkaar willen verplechten, blijkt ook uit de *soundscape* die Charo Calvo aflevert. Die muzikale lijn vertegenwoordigt het leven dat zich buiten de zilte biotoop van de zeemeermin afspeelt. Stadsgeluiden en kinderstemmen die stoeien in een zwembad.

Daarmee is de wondermooie locatie Les Bains in Vorst in één klap gesitueerd. *De kleine zeemeermin* lijkt overigens het voormalige openbare zwembad, dat in de jaren tachtig in een trendy en veelbesproken discotheek veranderde, aan de kinderen van de wijk te willen teruggeven.

Opnieuw die verlangens. En hoe die halsstarrig weigeren uit te komen. Het zit allemaal in *De kleine zeemeermin*.

Ingrediënten genoeg om de gemiddelde toeschouwer te raken. En *De kleine zeemeermin* lijkt in die opzet aardig te slagen. Omdat de grenzen tussen woord en muziek vervagen. Omdat de kale ruimte van het zwembad inhoudelijk en vormelijk wondermooi aansluit bij de bewerking van Herzberg. Alleen jammer dat de spelers zich soms beperken tot een letterlijke uitvoering van de partituur. Momenten waarop woorden worden blijven en muziek muziek. Weliswaar gebracht door sterke uitvoerders, acteurs en muzikanten.

Maar ik mis in die wonderbaarlijke vermenging van ingrediënten een paar sterk aangezette personages die me meevoeren. Ik ben een kind, weet u. Ik heb daar nood aan.

■ *De tournee is pas aangekondigd voor het jaar 2000.*